

mert arborétumig, majd vissza, továbbá felkerestük a város látnivalóit, de nem éjszakaiztunk Szarvason, s töröltük a kempinget az igazán ajánlhatóak közül: az említettek miatt. Úgysebben kialakított strand és tisztességes fűtési meggyőződésem szerint sokkal vonzóbb lehetné az egyébként kulturált kempinget.

Nyári túratervünkben szerepelt a Lakitelek tóserdői és a mártélyi kemping felkeresése is. Mégis mellőztük a holt Tisza-ág-e négy kempingjét.

Abádszalókról — ahol kellemesen éreztük magunkat — Lakitelek-Tóserdőre mentünk. Elsőként a melegvízű Tősfürdő közelében levő kempinget lehűk meg. Ez eléggé kopár, fátlan, körülkerített táborhely, majd egy kilométer távolságra a csónakázásra, fürdésre alkalmas Holt-Tiszától. Tízpercenyi szemlélődés elegendő volt ahhoz, hogy eldöntsük: továbbmegyünk. A Holt-Tisza partján megleltük a másik, évszázados fák között levő táborhelyet, amely természeti szépségeit és igen olcsó árait tekintve vonzó is lett volna. Csakhogy ebben a helyi tanács által fennmarított kempingben nem egészen tiszta falusi árnyékszék, fészere emlékeztető hidegvizes mosdóhelyiség, valamint néhány áramcsatlakozó nyújtott „negyedkomfortot”. Mindezt tetézte az a figyelmeztetés, hogy lepakolás után a kocsit nem lehet a sátor mellett hagyni. Mindez cseppet sem volt marasztaló, ezért a táborhely előtti fizetőparkolóban állítottuk le kocsinkat, hogy kipróbáljuk a tóserdei szabad strandot. Fokozatosan mélyülő, a Balatonénál valamivel melegebb vize nem okozott csalódást. Megállapítottuk: ha lenne jó kemping a vízparton, szívesen maradnánk itt huzamosabb ideig is.

Megfelelő kemping reményében továbbmentünk Csongrádra. Ott megfelelő feltételek fogadtak, letáboroztunk. Csongrádon szerzett tapasztalatainkat a Karaván 1987. 11. számában adjuk közre.

Okulva a tóserdei „meglepetések-ből” Csongrádról átruccantunk Mártélyra, hogy előzetesen szemrevételezzük, érdemes-e táborhelyről választani az ottani kempinget. Szemlélők eredménye így Csongrádhoz: két kemping is van Mártélyra. A Tisza védőgátján kívüli levő jel felismerelt. A recepció, a presztíz, a vízcsatlakozók, a mosó-, a fürdőhelyiség takaros és tiszta fa épületekben kapott helyet. Ennek a nemrég lestejtett kempingnek csak annyi a hibája, hogy fátlan és jel kilométerre van a holtág strandjától.

A másik kemping közvetlenül a Holt-Tisza partján, a tiszai árvizek hullámterében, évszázados fák között található. A vízcsatlakozók spártaiban egyszerű, fehérre meszelt téglapályák minimális szolgáltatással, néhány elektromos csatlakozó rendelkezésre áll. A szerény körülményeket ellensúlyozza a csend, a gyönyörű táj, a pecázási lehetőség. Am a kemping előtti szabad strand gondozatlan, a Holt-Tisza medre többé-kevésbé iszapos, fokozatosan, de nem egyenletesen mélyül, így nem igazán ideális, pedig a víz hőmérséklete 2 fokkal volt több, mint ugyanazon a napon a Balatoné. Csónakunkkal végigveztünk a holtágon, magunkbaszívtuk a csend és nyugalom hangulatát és úgy döntöttünk: ennyi elég volt Mártélyból.

Később Szegedről Makóra átruccanva megnéztük azt is, hogy a két makói kemping milyen pénzesi, üdülési feltételeket kínál. Nos, a Szeged Tourist által fenntartott, lakóterületbe ékeződött kemping üdülés céljára szóba sem jöhet, a hangulatos Maros-parti magánkemping hibája pedig az, hogy a táborhely közelében tilos fürödni, mert ott mély és örvényes a folyó. A gondozott, kijelölt Maros-parti strand (le-mértük) két kilométerre van a kempingtől, szemben a 87. évi kempingkalauzban közölt 100 méterrel! Ezért üdülés céljára ez a kemping sem igazán alkalmas.

Csongor György